

Čís. 646.

Pro nezvěstnost účastníka světové války nelze již dle § 162 c. ř. s. spor přerušiti.

(Rozh. ze dne 7. září 1920, R I 484/20.)

Žalovaný odešel roku 1917 jako domobranec do pole válečného a byl v době sporu (v dubnu 1920) nezvěstným. Návrhu opatrovníka žalovaného, by spor byl dle § 162 c. ř. s. přerušen, soud první stolice vyhověl, ježto styk s obžalovaným, o němž není známo, kde se zdržuje, jest nemožným. Rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Podle spisů není nikterak jisto, zda žalovaný dosud ještě patří k osobám naznačeným v § 1 cís. nař. ze dne 29. července 1914, čís. 178 ř. zák. — či k osobám, které jsou uvedeny v posledním odstavci cit. cís. nařízení. Tím méně lze tvrditi, že jest žalovaný za válečných časů ve službě vojenské, neboť Československý stát není ve stavu válečném. Není také zjištěno, že žalovaný se zdržuje na některém místě, které vrchnostenským nařízením, válkou nebo jinými událostmi odloučeno jest od styku se soudem, u něhož právní věc jest zahájena, neboť není sporu o tom, že žalovaný jest vůbec nezvěstným. Že zde nelze použití nařízení ze dne 4. ledna 1917, č. 11 ř. zák., plyne z toho, že nařízení to jedná toliko o obnovení již přerušného řízení. Není tu tedy předpokladů § 162 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu z důvodů soudu rekursního.

Čís. 647.

Zákon o zajištění půdy drobným pachtýřům ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.

Při spolupachtu nezáleží na tom, zda spolupachtýři byli spoluvlastníky nemovitosti, s níž požadovaný pozemek byl spoluobděláván aneb užíván. — Co do výměry vlastní půdy rozhoduje ohledně jednoho každého spolupachtýře jen výměra vlastní půdy.

(Rozh. ze dne 7. září 1920, R I 701/20.)

Požadované pozemky byly používány několika spolupachtýři, spachtoval je však vždy jeden z nich. V posledních 8 létech měl je spachtováni požadovatel, před ním jeden ze spolupachtýřů. **Nižší soudy** neuznaly požadovacího nároku nynějšího pachtýře. **Důvody:** Požadovatel má pozemky na své jméno v pachtu teprve 8 roků, tak že není tu podmínky § 1 odstavec třetí zákona. Dle § 3 zákona přísluší požadovací nárok jen pachtýři, který požadovaný pozemek sám nebo s rodinou obdělává nebo na požadovaném pozemku bydlí, a za jedinou osobu pokládají se toliko nerozvedení manželé nebo spoluvlastníci. Požadovatel netvrdí, že spolupachtýři, s nimiž on již déle 27 roků pozemky v pachtu má, jsou společně s ním spoluvlastníky nemovitosti, s níž požadované pozemky byly spoluobdělávány neb užívány a nemůže si tudíž dobu tu do své doby pachtovní vpočítati.